(Даниїла, 11:17-35)

Отець наш небесний, ми знову зібралися вивчати Твоє святе та вічне Слово. Поблагослови нас в ім'я Твоє. Амінь.

Дорогі наші друзі, ми продовжуємо вивчати книгу пророка Даниїла. В 11-му розділі ми знаходимо пророцтво про чотирьох перських царів.

Останні два вірші цього розділу провіщають подію, що відома в історії як перемога Антіоха Великого над Єгиптом. Це була вирішальна перемога, що спричинила безмежні страждання ізраїльському народу. Тут я пропускаю декотрі події, що сталися в цей період світської історії. Якщо тебе, мій друже, цікавлять подробиці, рекомендую тобі скористатися великими енциклопедичними довідниками по Біблії. Там ти знайдеш детальний виклад подій світської історії того часу. Ти переконаєшся, що пророцтво Даниїла виповнилося в чудовий спосіб. Події, що відбувались впродовж ста двадцяти п'яти років, є точним, буквальним виповненням пророцтва. В пророцтві сказано:

"Він намислить заволодіти усім його царством, укладе з ним угоду, віддасть йому дочку на згубу, та це не вдасться, і не станеться йому"

/Дан.11:17/.

Провіщені тут події стануться приблизно в 198 чи 195-му році до народження Ісуса Христа. В цей час Антіох Великий уклав угоду з Єгиптом і віддав свою дочку Клеопатру дружиною Птоломею Єпіфану. Далі в пророцтві сказано:

"Тоді зверне він своє обличчя до островів і забере їх багато, але один начальник припинить його наругу, хіба й оберне проти нього його наругу. Потім зверне своє обличчя до твердинь свого краю, але спіткнеться, впаде і його не стане. На його місце встане хтось інший, хто пошле поборника податків по найкращій країні в царстві, але він за кілька днів загине, але не від гніву й не від бою"

/Дан.11:18-20/.

"Тоді зверне він своє обличчя до островів" - так сказано про Грецію та всі її острови. Саме в цьому напрямку почав рухати своє військо Антіох Великий в той час - не лише проти Птоломея на півдні, але й проти Лізімаха на заході.

Слова "один начальник" вказують на іншу імперію - римську, що почала підноситися на заході та розширювати свої володіння на схід. Могутній Рим обклав податками завойований сирійський народ. На моє переконання, стародавні римляни були найкращими та найретельнішими збирачами податків. Із зростанням могутності Риму йшла розбудова величезної

Римської імперії. Ця розбудова відбувалася за рахунок збирання податків з завойованих народів. Історики зберегли для нас багато подробиць про той час, коли Рим здійснив загарбання Сирії.

ІДЕНТИФІКАЦІЯ ПІДЛОГО АНТІОХА ЄПІФАНА

Далі в пророцтві зображено підлу та мерзенну особу – Антіоха Єпіфана, що був правителем Сирії. Про цього царя збереглося багато історичних відомостей. Читаємо в Книзі пророка Даниїла:

"І встане на місці його жалюгідний, якому не віддадуть царської почесті, але він прийде зненацька й підступами захопить царство"

/Дан.11:21/.

В наведеному пророцтві мова йде про царя з роду Селеука – Антіоха Єпіфана. Фундаментальні дослідники Святого Письма вважають цей розділ Книги пророка Даниїла безпосереднім провіщенням правління саме цієї людини. Пророцтво точно і детально провіщає життя та вчинки Антіоха Єпіфана. Водночас він є зображенням антихриста, подобою людини гріха, що ще має прийти в цей світ. Вчинки обох є дуже схожими між собою.

Антіох Єпіфан посів царський трон у 175-му році до народження Ісуса Христа. Його називали підлим та мерзенним через зневажання Всевишнього та богохульство. Він посів царський престол, оголосивши програму миру. В такий же спосіб прийде до влади й антихрист. Він розпочне період великих страждань та мук трьома з половиною роками миру, через що люди всього земного світу подумають, що розпочалося тисячолітнє царство, хоча насправді це буде початком періоду великої скорботи. Антіох Єпіфан був зрадливою та лестивою особою. Друзі мої, стережіться таких людей! На жаль, таких людей можна зустріти навіть серед віруючих. Вони завдають церкві дуже великої, ні з чим не зрівняної шкоди. Нам не потрібні такі особи, що зраджуватимуть та улещуватимуть людей заради власної вигоди. Нам потрібні чесні та щирі віруючі, щирі проповідники, що проголошуватимуть те, що є насправді. На жаль, не всі є такими, однак, слава Всемогутньому Богу, таких ще багато. Далі читаємо:

"Війська будуть цілковито розгромлені перед ним, будуть розбиті, і навіть самого володаря, що з ним поєднався. Уже на самому початку союзу з ним він буде віроломний, рушить у похід і візьме гору з малим народом. Він увійде несподівано в родючі частини країни й учинить те, чого не чинили його батьки, ні батьки його батьків: він порозкидає їм награбоване, і здобич, і маєток, і на твердині буде замишляти свої задуми, але лише на деякий час"

/Дан.11:22-24/.

"Володар, що з ним поєднався", - це, вірогідно, первосвященик Оній Третій. З приходом до влади Антіох Єпіфан усунув цього первосвященика з посади та по-зрадницьки вбив його. Далі провіщено:

"Він, на чолі великого війська, підійме свою силу й серце проти південного царя, і південний цар виступить на війну з великим і незміренно сильним військом, та не встоїть, бо проти нього куватимуть лихі задуми. І власне ті, що їдять ласощі з його столу, занапастять його; військо його розсиплеться, і багато тяжко поранених поляже. Що ж до двох царів, то серце їхнє буде нахилене до злочинів, і вони за одним столом говоритимуть один одному неправду, але ніщо не пощастить, бо кінець відкладено ще до призначеного часу. І він повернеться у свій край з великим багатством, і серце його буде проти святого заповіту; він діятиме проти нього й повернеться у край свій"

/Дан.11:25-28/.

В наведених віршах провіщається військова кампанія Антіоха Єпіфана та його перемога над єгипетським царем, що принесла йому велику здобич та престиж. Слова "Вони за одним столом говоритимуть один одному неправду" свідчать про те, що Антіох буде завзятим обманщиком. Ці слова також свідчать про те, що стародавній стіл для переговорів дуже нагадує сучасний: представники держав зустрічаються та підписують угоду, що незабаром стає беззмістовними аркушами паперу. Далі пророцтво проголошує:

"Призначеного ж часу він знову піде на південь, але тим другим разом не буде так, як першим. Кіттімські кораблі вийдуть проти нього, й він, утративши відвагу, повернеться, розлютиться на святий заповіт і діятиме проти нього. Він повернеться назад і поновить свою увагу до тих, хто покинув святий заповіт"

/Дан.11:29-30/.

Антіох Єпіфан розпочав другу військову кампанію проти Єгипту. Однак цього разу вона не мала успіху через втручання римського військового флоту - "кіттімських кораблів". Він порушив угоду, укладену з Ізраїлем. Однак, зверніть увагу: декотрі євреї зрадили інтересам свого народу:

"Він повернеться назад і поновить свою увагу до тих, хто покинув святий заповіт". Пророцтво провіщає:

"Загони, що він вишле, будуть там стояти, і вони осквернять святиню й твердиню, скасують повсякчасну жертву й поставлять гидоту спустошення"

/Дан.11:31/.

Антіох Єпіфан виступив проти Єрусалима в 170-му році до народження Ісуса Христа. В цей час загинуло від рук його вояків понад сто тисяч юдеїв! Антіох забрав із храму щоденні

жертви, на священний вівтар вилив кров та свинячий відвар, а на священному місці Божого храму встановив для поклоніння боввана Юпітера. Ці його вчинки були "гидотою спустошення". Однак це не та гидота, про яку казав наш Господь Ісус Христос. Вона була в майбутньому, коли Ісус Христос говорив про неї, і все ще залишається в майбутньому в наш час. Цю гидоту встановить антихрист. Антіох Єпіфан на священному місці встановив боввана Юпітера; вірогідно, антихрист на святому місці поставить статую самого себе. Сказано в пророцтві:

"Він спокусить лестощами зрадників заповіту до відступництва. Люди ж, які знають свого Бога, стоятимуть твердо й діятимуть"

/Дан.11:32/.

Серед ізраїльського народу було лише декілька таких, що зіграли роль Юди; проте було багато тих, хто знав свого Небесного Бога, твердо стояв та діяв. Саме в цей час всемогутній Бог воскресив родину Маккавеїв. У 166-му році до народження Ісуса Христа священик Мататій підняв повстання проти жахливого богохульства. Він походив з родини Маккавеїв, це прізвище в перекладі українською мовою означає "молоток". Хоча про цю родину нічого не сказано в Святому Письмі, я переконаний, що в той час вони були справжніми Божими людьми. Далі сказано в пророцтві:

"А розумні з народу навчать багатьох, хоч і поляжуть від меча, від вогню й будуть полонені та пограбовані. Як будуть вони падати, то матимуть деяку допомогу, і багато попристає до них, але нещиро"

/Дан.11:33,34/.

Період між Старим та Новим Завітами в житті ізраїльського народу був часом великих страждань та великої скорботи. З цей час було чимало таких, котрі служили Всевишньому Богу так вірно і мужньо як Гедеон, Давид або Ілля, або Єремія чи Даниїл. Якщо ви нічого не знаєте про цей час, раджу вам, шановні слухачі, ознайомитися з апокрифічними Першою та Другою Книгами Маккавея.

Пророцтво сповіщає:

"Деякі з розумних поляжуть на те, щоб їх випробувати, очистити й вибілити аж до часу кінця, бо це триватиме ще до призначеного часу"

/Дан.11:35/.

Зазначений строк "аж до кінця" простягається в пророцтві від Антіоха Єпіфана до антихриста. Ми розглянули ту частину пророцтва, що вже виповнилася та стала історією; далі викладено те, що має ще статися в майбутньому. Все, про що сповіщає пророцтво Даниїла, на час його проголошення мало

статися в майбутньому; певна частина його вже виповнилася, інша частина ще має виповнитися в майбутньому.

ЗЛА ТА ЗУХВАЛА ВОЛЯ ЛЮДИНИ ГРІХА

Пророцтво сповіщає:

"Цар той буде чинити, що захоче; нестиметься високо, стале великим понад усіх богів, та й проти Бога богів буде говорити нечувані речі, й матиме щастя, доки не довершиться гнів; бо що призначено, те здійсниться"

/Дан.11:36/

Саме тут закінчується частина пророцтва, що вже виповнилася, і розпочинається та частина, що має статися в майбутньому. Головна тема переходить від підлої мерзенної людини в минулому до злого, порочного антихриста в майбутньому, перебігаючи незлічений період часу. Немає сумніву в тому, що Антіох Єпіфан був ганебною та мерзенною людиною, однак він не йде ні в яке порівняння з царем, зображеним у віршах від 36-го до 39-го. Антіох Єпіфан - це лише слабка подоба антихриста. В цей світ прийде антихрист-політик, той, про кого сказано в наведеному вірші, - язичник, що встане з римської імперії. Але також прийде антихрист-релігійний діяч, що видаватиме себе за Ісуса Христа; він з'явиться на ізраїльській землі й буде схожий на вовка в овечій шкурі.

В Святому Письмі антихрист має багато імен. Наведу вам ці імена сатани: "кровожадна і лукава людина" /Пс.5:6/, "нечестивий" /Пс.10:2-4/, "людина, із землі взята" /Пс.10:18/, "могутній" /Пс.52:1/, "ворожий голос" /Пс.55:3/, "гнобитель та ворог" /Пс.74:8-10/, "зла людина та насильник" /Пс.140:1/, "ассирієць" /Іс.10:5-12/, "вавилонський цар" /Іс.14:2/, "син ранкової зорі" /Іс.14:12/, "топтач із землі" /Іс.16:4/, "кілок" /Іс.22:25/, "маленький ріг" /Дан.7:8/, "Князь, що прийде" /Дан.9:26/, "зла особа" /Дан.11:21/, "самовпевнений цар" /Дан.11:36/, "ледачий пастух" /Зах.11:16-17/, "чоловік беззаконня" /2 Сол.2:3/, "син погибелі" /2 Сол.2:3/, "беззаконник" /2 Сол.2:8/, "антихрист" /1 Ін.2:22/, "звір" /Об.11:7,13:1/, "що прийде в ім'я своє" /Ін.5:43/, "цар зухвалий та хитрий" /Дан.8:23/, "мерзота запустіння" /Мт.24:15/, "спустошник" /Дан.9:27/.

Це імена антихриста, які наведені в Святому Письмі.

"Цар той буде чинити, що захоче". Антихрист робитиме все за власним уподобанням. Яка повна протилежність Ісусу Христу, Котрий казав: "не можу Сам від Себе творити нічого; як і чую, так і суджу, і суд Мій справедливий, бо не шукаю Моєї волі, а волі Отця, Який послав Мене" /Ін.5:30/.

"Він підійметься і повищиться" - сказано про нього. Маленький ріг - саме так названо антихриста в 7-му розділі

Книги пророка Даниїла - намагається стати великим рогом. І знову це абсолютно не схоже на нашого Господа Ісуса Христа. Святий апостол Павло писав про нашого Спасителя: "Нехай ті самі думки будуть у вас, як і в Христі Ісусі. Він, бувши Богом за Своєю природою, не вважав за здобич свою рівність із Богом. Але умалив Себе Самого, прийняв образ слуги, ставши подібним до людини, і з вигляду став як чоловік. Він понизив Себе, бувши слухняним аж до смерті, і смерті хресної" /Флп.2:5-8/

Далі сказано про антихриста: "Він стане великим понад усіх богів". У Другому посланні до солунян святий апостол Павло писав: "Який противиться та підносить себе вище всього, що зветься Богом чи святинею, так що він як Бог засяде в храмі Божому і видаватиме себе за Бога" /2 Сол.2:4/. В Книзі Об'явлення Івана Богослова, розділ 13, вірш 8, нам сказано: "І поклоняться йому всі, що живуть на землі, імена яких не були записані в книзі життя Агнця, заколеного від створіння світу".

Отже, богохульне повстання проти Всевишнього Бога характеризує зухвалого царя як завершальний та логічний прояв людського єства. Сатана є типовим представником тих, хто повстав проти Всесвітнього Творця; він розкриває суть нашого старого єства: "Тому що помисли плотські - ворожнеча проти Бога, бо Законові Божому не підкоряються, та й не можуть. А ті, що живуть за плоттю, не можуть догодити Богові" /Рим.8:7,8/.

Отож, нехай Господь допоможе нам йти за нашим Господом і Спасителем Ісусом Христом, вірити Його Слову і Його святу волю творити в нашому житті. Нехай Господь благословить вас. До нових зустрічей в ефірі.